

[Bonnichsen.]

rigtig havde vænnet sig til hende og var kommet til at holde af hende, hvad de selvfølgelig vilde komme til, ligesom Tilfældet er for enhver anden Lærer eller Lærerinde, som holder af sine Børn og forstaar at tage dem, skulde de skifte. Det vil i sig selv efter min Opfattelse være meget uheldigt, saa jeg er altsaa ikke som det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen saa bedrøvet over, at denne Bestemmelse er gaaet ud. Det kunde maaske gaa paa Landet, men her i København — og det er vel noget lignende i Købstæderne — tror jeg i hvert Tilfælde, at det vilde være lidt underligt at have flere Slags Lærere, nogle bedre lønnede og nogle ringere lønnede, nogle med større Uddannelse og nogle med ringere Uddannelse. Vi har det saa dejligt nu med det hele i eet, uden Klikker, og jeg synes det er godt, hvis man kan bevare det.

Ifølge Lovforslaget skal Timetallet i Iste Klasse begrænses til 3 Timer. Det er man altsaa gaaet med til fra alle Sider. Jeg husker, jeg for en 20—25 Aar siden foreslog det i Borgerrepræsentationen her i København, og at den socialdemokratiske Ordfører stod op og angreb mig voldsomt, fordi jeg nu vilde ødelægge Undervisningen ved at begrænse Undervisningen for de smaa. Der er den rent praktiske Mangel ved det, at Mødrene altsaa faar Børnene en Time mindre anbragt. Det er noget, som utvivlsomt vil spille en Rolle, og jo mindre Barnet er, des større Betydning har det. Det vil af mange Forældre føles som en Mangel, men naturligvis er jeg villig til at anbefale denne Begrænsning til 3 Timer.

Endvidere foreslaas det, at Børnene ved Optagelsen i Skolen skal være fyldt 6 $\frac{3}{4}$ Aar, men samtidig tilføjes, at Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at Barnet kan optages allerede, naar det er fyldt 6 Aar. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man for Københavns Vedkommende vil gøre Brug af denne Bestemmelse, og jeg ved godt, at det i uhyre mange Tilfælde vil være en Lettelse for Hjemmet. Saa er det et Spørgsmaal, om Børnene er skolemodne eller ej, naar de er 6 Aar. Det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen sagde, at det kommer an paa, hvordan man lægger Undervisningen til Rette. Det kommer ogsaa i højeste Grad an paa Barnet. Der er Børn, der er modne langt tidligere, og naar Forældre ringer til en og siger: Mit Barn er 6 Aar nu, skal jeg sætte det i Skole, eller skal jeg vente et Aar, saa maa man uvilkårlig svare: Lad mig se Barnet først og faa et Indtryk af det. Nu faar den enkelte Kommune altsaa Mulighed for Dispensation, og det synes jeg er overordentligt godt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa min Gruppes Vegne anbefale de to Lovforslag til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Anna Westergaard: Det er almindelig anerkendt, at den danske Folkeskole staar paa et højt og godt Niveau, og skulde man indvende noget mod den Betænkning, som er afgivet af det Udvalg, der blev nedsat i Marts 1946, og som har været omtalt nu her, maatte det bl. a. blive, at Hensynet til at bevare dette Niveau, der jo er af vital Betydning for hele vort Samfunds Fremtid, ikke har fundet et stærkere Udtryk i Betænkningen og fra alle Sider.

Der er i denne Forbindelse sagt mange rosende Ord om Forskolelærerinderne. Disse kan jeg naturligvis ganske slutte mig til, men jeg kunde ønske at supplere disse rosende Udtalelser med lige saa velmotiverede Ord om Skolernes øvrige Lærerkæfter, hvis Dygtighed og trofaste Arbejde netop har sikret vor Folkeskoles anerkendt høje Niveau. Over for disse Lærerkæfter bør det, ikke mindst i en Situation som den foreliggende, understreges, at det, de tilfører Skolen af Indsigt, Dygtighed og personlig Kunnen, forstaas og ikke underkendes, selv om vi vel nu nærmest befinder os i og staar foran en Nødtilstand, der nødvendiggør beklagelige Foranstaltninger, der kunde faa Konsekvenser for Skolens hele Niveau.

Jeg beklager Betænkningens Forslag vedrørende Forskolelærerinderne og glæder mig over, at det er udgaaet af Lovforslaget om Ændring af Folkeskoleloven. Jeg skal pege paa, at man i Finland nu søger bort fra den særlige Uddannelse for Smaaabørnslærerinder, en Uddannelse, der ogsaa i Sverige er meget deile Meninger om. Men det er jo en Nødvendighed at træffe Foranstaltninger over for Lærermangelen i det hele, og det i det andet høje Ting herom vedtagne Forslag er vel i saa Henseende det bedste, der kan opnaas, samtidig med at det synes forsvarligt i pædagogisk Henseende.

Det af Folketingsudvalget fremsatte Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Drøftelse af hele Læreruddannelsen er vi særdeles tilfreds med. Udviklingen skrider hurtigt i vor Tid, og det gælder om hele Tiden at være paa Højde med den, baade saadan at Læreruddannelsen ikke unødigt belastes med dødt Stof, og ogsaa saadan, at vore unge kan gaa ud af Skolen bedst muligt rustet til at møde den Fremtid, der venter dem.

Om Lovforslaget om en midlertidig Ordning af Lærereksamen for Studenter er vel det bedste, der kan siges, dette, at